

Itt – Hon

A Károlyi István Gyermekközpont folyóirata
10. évfolyam, 2012/2. szám, április

Víz Világnapja 2012

2012. március 22-én a Speciális Gyermekotthon összes fiataljának aktív részvétele mellett a vízé volt a főszerep, hiszen több éves hagyomány intézményünkben a három tavaszi jeles napról való megemlékezés. Ennek keretében az első alkalom a **Víz Világnapjának** megünneplése volt. A fiúk számára újdonság ez a programsorozat, mert köztük a legidősebb is csak „egy éves”, hiszen nem régi lakói ők az otthonnak. Egy héttel a jeles nap előtt csoportonként felhívást kaptak a fiatalok, amely tartalmazott egy rövid tájékoztatást a jeles nap történetéről, jelentőségéről, illetve arról, hogy milyen délutáni programmal emlékezünk meg itt helyben az alkalomról. A részvétel feltétele egy csoportszinten előzetesen elkészített víznapi tabló, különféle kreatív technikákkal készített halak, illetve minél több műanyag kupak bemutatása volt. A Csibészek elég nagy „kópék” voltak, hiszen a házon kívül, egészen az Ifjúsági Klubig, és azon túl is elmentek egy-egy jó

ötletért, amelynek meg is látszott az eredménye a teljesítményükön, hiszen alsóhangon is 23 féle technikával készített halat „pecáztak össze”. (A fenti képen néhány példány látható. Aki nem hiszi, járjon utána a fejlesztő szobában megtekinthető tablók alapján.) A Csibészek kupakgyűjtésben is jeleskedtek (leginkább a felnőttek, akik a fiúkkal együtt játszottak), cirka 350 darab kupakot gyűjtöttek össze. Az összes kupakot adományként egy főtí óvoda kapja meg a fiúktól. A programunkhoz már a tervezés során nagy lelkesedéssel csatlakoztak az iskolai pedagógusok, akik vállalták, hogy a nap délelőttje az iskolában is az elméleti felkészülés jegyében telik, hogy a délutáni versenyen minél eredményesebben teljesíthessenek a versenyző csapatok. Ennek eredménye tapasztalható volt, hiszen a fiúk felnőtt segítség nélkül, önállóan, szinte hibátlanul töltötték ki a 13+1-es totót. Nagyon ügyesen állították össze a szétvágott, és a vízhez kap-

P a 2. oldalon

Tartalom

- **Víz Világnapja 2012**
- **Születésnapomra**
- **A Speci vezetője**
- **Művészetterápia a Speciben**
- **Megkérdeztük**
- **"Egy emberként állunk a program mögött!"**
- **Hírek-információk**
- **Csodaverda kétszer**
- **Színházi látogatásaink**
- **Kisíráások**
- **Olvass figyelmesen!**

Móra Ferenc: Fecskehívogató

Villásfarkú fecskemadár,
jaj de régen várunk!
Kis ibolya, szép hóvirág,
kinyílt már nálunk!

Fátyolszárnyú kis méhecskék
zúgva-döngve szállnak.
Cifra lepkék, kék legyecskék
ide-oda járnak.

Rózsa, rózsza, piros rózsza
nyitogatja kelyhét;
itt a tavasz, lessük, várjuk
a csicsergő fecskét.

P az 1. oldalról!

csolódó közmondásokat, emellett plusz pontért értelmezték is azokat. Azért, hogy ne csak olvassunk és ragasszunk, játékos sorversenyek következtek, amelyben csoportszinten 4+1 fős csapatok mérték össze ügyességüket, tehetségüket. A +1 fő a csoportban dolgozó, és gyerekeivel lelkesen küzdő felnőtt volt. Miben mérhették össze erejüket? Nem kérdés, hogy a vízzel játszottunk. Elsőként vízbemártott „szivacséglával” kellett vizet gyűjteni. A sebtében adogatott vízzel teli szivacséglát nem volt egyszerű az erős férfikezeknek úgy fogni, hogy ne csorduljon ki annak tartalma. A nagy munka után pihenésképpen kicsit „hajókáztunk” is, megnéztük, hogyan bírjuk tüdővel. A csapat minden tagjának 3-3 papírhajót kellett a kikötőbe juttatnia. Hogy sikeresebb legyen a célba jutás, ellenszemet a csapatkapitány biztosított. Jól bírta mindenki szusszal. A béke kedvéért vízbombákat gyártottunk. A lufiba vizet töltöttek a gyerekek villámgyorsan, majd a felnőttek mérsékelt tempóban kötötték el a bombákat. Kérdés már csak az volt, hogy a pálya másik végén lévő körbe ki talál be, ami nem is volt olyan egyszerű. Három tó szomszédságában nem tehetjük meg, hogy nem pecázunk egyet. Ha ezen múlt volna az esti halászlé, éhesek maradunk. A kavicsos kender kapszula fűgében mozog, mint egy jóképű ponty. Azért győztek a hős horgászok, hiszen mindenki kifogta az egy halát. Ha már ennyit szikkadtunk a parton, föltétlenül inni kellett rá. Hogy mit? Azt a bekötött szemű vállalkozó csapattagoknak kellett megmondaniuk. A sok helyben állást követően futottunk egy jót, vödörből műanyagpohárral hordtuk a vizet a pálya másik felébe. Centik és hajszálak harca volt ez. Fel is adta a zsűrinek a leckét annak eldöntése, hogy melyik átlátszó edényben magasabb a vízszint. Ekkora „hajítás” után ráfért a fiúkra egy kis pihenés, koccinthatnak egy kis fantáival, amíg a zsűri osztott-szorzott, és eredményt hirdetett. Ezt a napot a Csibészek nyerték, de a játék nem ért véget. Találkozunk április 20-án, a Föld Napján, és május 10-én, a Madarak és Fák Napján!

- Vámosiné Érckövi Mária -

Az utolsó számunk **Olvass figyelmesen!** rovat kérdéseire hét növendékünk válaszolt helyesen. **Bordás Csilla, Pozsonyi Csaba, Lovas Ádám, Bordás Erika, Bácsván Rajmond, Orgován István és Virtyó Dániel** 2000 - 2000 forint pénzjutalomban részesülnek. Gratulálunk!

Születésnapomra

Engedtessek meg nekem, hogy József Attila versének címét használjam, bár nem tudom, hogy ki az a József Attila, és születésnapom sem volt soha. Igen... Szomáliában, ahol én születtem 18 évvel ezelőtt, már javában dúlt a polgárháború. Minden ottani eltöltött évem megérdemelt volna egy ünneplést, de legalább örültem annak, hogy élek. Igen élek... itt Magyarországon, békében, szabadon, és meg fogom ismerni József Attila nevét is (még nem tartunk ott irodalomból), és a születésnapomat is megünnepeztük. Az egyetlen ezidáig, a 18-dikat. Volt tortám, gyertyám, tűzijátékom és ajándékom, ...és, és a csoporttársaim. Volt egy nagy asztal, és az a nagy pizza... az asztal még megvan J ...ott ültünk körben és engem ünnepelek... hogy 18 évet megéltem-átéltem. A világ más tájain ez nem olyan nehéz, nekem nagyon nehéz volt. Remélem, ha szívsebész leszek, sok születésnapot adhatok az embereknek, talán a saját hazámban is. Allah éltesen sokáig Mindenkit!

- Faisal Mohammad Hassan -

A Speci vezetője

Páricsi József 2011 augusztusa óta a Speciális Gyermekotthon vezetője. Hogy terveibe, munkájába jobban betekinthessünk, felkértem egy kis beszélgetésre.

Szokatlanul cseng számomra a vezetékneved. Tudsz valamit a Páricsi név eredetéről?

Néhány évvel ezelőtt végeztem családfakutatást, így tudtam meg, hogy családom eredetileg az ukrán- és lengyel határvidék ruszinok lakta területéről származik. Azt nem állítom, hogy ruszin gyökereim lennének, de nem kizárt. Más „Páricsik” is élnek Magyarországon, köztük a négy gyermekem. 21 éve vagyok házas, 3 fiam és egy lányom van. Feleségem hozzám hasonlóan „diplomahalmozó”, jelenleg a katonaságnál dolgozik.

Miként fogadták az otthonban a vezetői kinevezésed?

A gyerekek egy része jól fogadta, másik része – a korábbi csoportom, ahol csoportvezető nevelő voltam – kevésbé örült annak, hogy meg kell „válniuk” tőlem. Elszakadásról nem is beszélnék, mert vezetőként fontosnak tartom, hogy napi kapcsolatban álljak a gyermekekkel is. Nem telhet el úgy nap, hogy ne látogatnám meg az összes csoportunkat. A dolgozók körében már nehezebben ment az elfogadás, hiszen személyem egy személyben a változást is jelentette számukra. A korábbi vezetéshez képest bevallom, sokkal katonásabb vagyok. Szeretem, ha rend, fegyelem és következetesség uralkodik az otthonban.

Milyen változások köthetőek a nevedhez?

A korábban említetten kívül a napirendhez percre pontosan ragaszkodom. A csoportok felnőtt- és gyermekösszetételébe is beleszóltam, ott, ahol láttam, hogy nem tudtak együttműködni a felek. A rekreációs programok és a különféle terápiák rendszere kiforrotlan volt vezetővé váló kinevezésem pillanatában. Mára annyit sikerült elérnem a terápiák terén, hogy rendszeresen működik a lovasterápia, a logopédia, a gyógytorna, a kutyaterápia, a művészetterápia, emellett napi rendszerességgel foglalkoznak pszichológusok és fejlesztőpedagógusok is a gyermekekkel. Havonta ellátogat prevenciósz céllal hozzánk a BRFK Bűnmegelőzési Osztálya. Kezdetben a fiatalok nem rajongtak ezen Bűn-Stop foglalkozásokért, de biztosan állíthatom, a legnépszerűbb programmá nőtte ki magát. A rekreáció terén egyfelől maguk a csoportok is szerveznek programokat csoportpénzből. Voltak már kirándulni, és színházban is. A másik oldalról az otthonon belül igyekszünk szabadidős lehetőségeket biztosítani mindenki számára. Márciusban indult be saját humán erőforrásból a foci, a karate és a kézilabda oktatás. Nagy változás, hogy beindult a konyhánk is

vége. Változásként említhetem azt is, hogy már minden csoportunk megnyílt, vagy, hogy Farkas Gabriella család-gondozó áldásos tevékenysége nyomán szinte minden gyermeknek sikerült felvennie a kapcsolatot a családjával. A még korábban elindított jutalmazási rendszer nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Ennek megreformálása érdekében teszek majd lépéseket, ahogyan igyekszem a foglalkoztató műhely újraindítása, és a nyaraltatás terén is lobbizni tevékenységbe kezdeni...

A még korábban elindított jutalmazási rendszer nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Ennek megreformálása érdekében teszek majd lépéseket, ahogyan igyekszem a foglalkoztató műhely újraindítása, és a nyaraltatás terén is lobbizni tevékenységbe kezdeni...

A gondozott fiatalokon látsz-e változást?

Ha én nem is látnék, akkor is csupa jó visszajelzést kapunk a fiatalok hozzáállásáról, magatartásáról a családoktól, a hozzátartozóktól, illetve a korábbi gondozási helyekről. Intézményünkben minden fiatal jár iskolába. A fiatalok magántanulói státuszban készülnek fel az osztályozó vizsgákra. Az oktatás terén igen nagy kihívást jelent számukra az, hogy a fiatalok egy része nem, vagy csak nehezen integrálható hagyományos iskolapadba. Ezen „nehézség” feloldásában igen nagy segítség számunkra a Módszertani Osztály mindennapos adaptív tevékenysége. A szökés jelensége nem jellemző ránk, a fiatalok inkább visszajönnének. Például a Gyermekközpont születésnapú váltóversenyén sem kifelé, hanem körbe futottak a fiatalok J. Horváth Erika ápolónő jóvoltából a fiatalok egészségügyi állapotában is folyamatos pozitív irányú változás tapasztalható. Lehet, hogy ezek a fiatalok nehezen kezelhetőek, de biztosan állíthatom, hogy az otthon nyújtotta állandóság csak a javukra válik.

A Gyermekközpontot érintő változások miként éreztették hatásukat az otthonban?

Összesen 6 státuszunk szűnt meg, de a gyermekekkel foglalkozó szakszemélyzet körében nem történt változás. Amit jelen pillanatban érzünk, az a mindenre kiterjedő bizonytalanság, illetve a pénzforrások szűkössége. Lefordítva, akkor tudnék többet nyújtani a gyermekek számára, ha lenne miből... A pénzgazdálkodásban, illetve ezzel összefüggésben a karbantartásban történt változások még kialakulatlanok, így nem tudom, hogy ezen változások hosszútávon előnyünket, vagy hátrányunkat szolgálják majd. Nem utolsósorban fájó pont számunkra Gedeon Péter korábbi szabadidős- szervezőnk hiánya...

- Szalai Zsuzsanna -

Művészetterápia a Speciben

Jelen összeállításban a művészeti foglalkozásokon résztvevő fiatalok alkotásaiból szegeztem. Rendezőelvként az alkotók és alkotások sokszínűsége vezérelt. Az alábbi remekművek mellett számos más alkotást is fellelhet az, aki végigsétál a Speciális Gyermekotthon gyermekmunkákkal díszített folyosóin.

- Molnár Márta-

Rézműves Máriaó

Gáspár László

Huszárik Zalán

Vírtjó Dániel

Bácsván Rajmond

Tóth Viktor

Orgován István

Berkí Lajos

Takács Benjámín

Kercsó Attila csoportvezető nevelőt kérdeztük a Speciális Gyermekotthon Simi-Zoo-jában folyó munkáról?

A Simi-Zoo-ban élő állatokat kizárólag az én csoportom, a 3-as csoport látja el 2011 novembere óta. A korábbi gyakorlat, hogy előre beosztva minden nap más csoport foglalkozott az állatokkal, nem vált be. Úgy láttuk, hogy a napi csoportváltások révén továbbra is gazdátlanok voltak az állatok, valamint nem alakult ki az a napi rutin, amely elengedhetetlen az állattartáshoz. Kezdeményezésemre, és a csoportomban lévő fiúk egyöntetű támogatásával került végelgesen csoportunkhoz a Simi-Zoo, és a vele járó mindennapos „gondok”. Ha jó idő van, ha rossz idő van, minden nap kimegyünk a 2 kecskénkhez, 3 birkánkhoz, 4 nyulunkhoz, 6 tyúkunkhoz és a reggelt hangosan jelző kakasunkhoz. Az állatokról való gondoskodás hamar a mindennapjaink részévé vált. Ez

már nemcsak „munka- és állatterápia”, hanem a fiúk motiválásának és jutalmazásának, valamint rekreálódásának egyik terepe is. Az állatok ellátásához a Gyermekközpont - többnyire adományokból - biztosít számunkra különféle tápokot, almot, szénát, illetve munkaeszközöket is, de a konyháról származó ételmaradékokat is maradéktalanul „újrahasznosítjuk”. A fiúk már a csoport nappalijában maguk készítik elő az állatoknak szánt ételt, friss vizet. Az enni- és innivalóval, valamint a munkaeszközökkel felszerelve elsőként rendbe tesszük az állatok életterét jelentő keneleket, fel- és elsöpörjük az elhasznált almot, szénát, piszkot. Csak ezt követően kerülhet a friss víz, az innivaló és a széna az állatok elé. Az etetés során mindannyiunknak egyszerre és összehangoltan kell tevékenykednie. Ketten-hárman az állatok figyelmének, vagy útjának elterelésével foglalatoskodnak, miközben a többiek az etetőkbé helyezik az ételt. Ha valaki ilyenkor nem végzi jól a dolgát, könnyen lehet, hogy az étel felé törtető kecskék és birkák lendületes sodrásában találja magát...

Megkérdeztük Losné dr. Tímár Erika igazgatóhelyettes asszonyt, hogy milyen céllal lett felújítva a régi Egészségház?

2011 végén közbeszerzési eljárás során kezdődött a volt Egészségház felújítása, átalakítása. A felújítás célja az intézményünkben élő Kísérő Nélküli Kiskorúak - 32 fős - Gyermekotthonának kialakítása

volt, mivel 2011 őszétől folyamatosan emelkedett a létszámuk, „kinőtték” a csoportjaikat. A tényleges munkálatok 2012 januárjában kezdődtek, és március

24-én került sor a műszaki átadásra. A gyermekek beköltözésére vonatkozóan még nincs konkrét időpont, jelenleg az infrastrukturális

hátter kialakítása zajlik (bútorok és műszaki eszközök beszerzése, informatikai rendszer kiépítése, stb.).
lejegyezte Szalai Zsuzsanna

Kedves pszichológus kollégánk, a felnőttek "karbantartója", Czinku Julianna, bármennyire is nehéz elhinni, az idén nyugdíjba vonult. Ennek kapcsán kérdeztük meg tőle, hogy mik a jövőbeli tervei?

Aktív nyugdíjas szeretnék lenni, rengeteg tervem van. Remélem, sikerül időt szánnom azokra a dolgokra, amiket eddig időhiány miatt mindig elodáztam. Szeretném a számítógépes ismereteimet rendszerezni, bővíteni, hogy sokkal tudatosabban használhassam a számítógépet. Egy másik régi nagy tervem, hogy megtanulok angolul. Ennek már többször nekifogtam, de - elsősorban időhiány miatt - mindig alábbhagytam a lendületem. Most feltett szándékom, hogy addig nem hagyom abba a tanulást, amíg egy számomra elfogadható szintet el nem érek. A szakmámat sem szeretném egyelőre teljesen abbahagyni, a helyi Gyermekjóléti Szolgálatnál fél állásban ellátom a pszichológusi teendőket, de szeretném, ha pályatanácsadói szakképesítésem is hasznosíthatnám. Régóta érlelődik bennem az a gondolat is, hogy idős emberek életútjának feldolgozásában szívesen segítenék. A munka és tanulás mellett remélem, sokkal több időt tudok a családommal, unokáimmal tölteni, illetve több időt szánhatok hobbimra, a lakberendezésre is. Bár a „Czinku Cuki” tervem nem biztos, hogy megvalósul, azért remélem, hogy süteményeimmel ismerőseimet, barátaimat gyakran megörvendeztettem.
lejegyezte Szabó Enikő

"Egy emberként állunk a program mögött!"

2011 őszén az **Európai Menekültügyi Alap** pályázatot írt ki menekült, illetve menedéket kérők számára. A Károlyi István Gyermekközpont Simor Anett projektkoordinátor segítségével **két pályázatot** is benyújtott, amelyek mindenki nagy öröme pozitív elbírálásban részesültek. Az egyik pályázat a kísérő nélküli kiskorú menedékkérők, a másik pályázat pedig a kísérő nélküli, de már státusszal rendelkező fiataljaira fókuszált. **A kiskorúakra irányuló program** 2012 januárjától már „fut”, és három elemből tevődik össze. Az első elem a fiatalok **nyelvi- és „tantárgyi”** oktatására, illetve készség- és képességfelmérésére, fejlesztésre irányul. A fiatalok oktatásával egy gyógypedagógus házaspár, Tompáné Mezei Judit, illetve Tompa László foglalkozik, akik tapasztalataikat így összegezték olvasóink számára: *„2008 óta foglalkozunk Bicskén a menekült fiatalok differenciált oktatásával. A migráns fiatalok előképzettsége terén igen vegyes a kép. Sok esetben igen nagy ellentmondások húzódnak aközött, hogy mi a valóság, és mit állítanak magukról a fiatalok e tekintetben. Hogy pontosan fel tudjuk mérni, hogy egy fiatal milyen előzetes tudással rendelkezik, elsőként le kell küzdenünk azt a gátat, amit a magyar nyelv ismeretének hiánya jelent. A nyelvi gát elsődleges oka lehet annak, hogy egy fiatal számára súlyos problémát*

okoz a tanulás. Éppen ezért a tanítás folyamatában sok gesztust, szituációs gyakorlatot, illetve vizuális módszert alkalmazunk annak érdekében, hogy ne kelljen a fiatal anyanyelve és a magyar nyelv közé egy közvetítőnyelvet (pl: angol) beemelnünk. Idővel pedig, ha van a fiatalok között olyan, aki már jobban ért magyarul, akkor természetes az, hogy őt oly módon vonjuk be a tanítás folyamatába, hogy tolmácsként segítse a többiek értési folyamatait. A nyelvismeret

kérdése mellett ki kell emeljük a tanulási motiváció kérdését is, amely nagymértékben befolyásolja a tanulás minőségét. Az, hogy az adott fiatalnak szándéka-e hazánkban megtelepedni, vagy sem, kihat arra, hogy miként áll hozzá a tanulás kérdéséhez. Nem utolsó sorban pedig szólnunk kell arról is, hogy meny-

nyire meghatározó az, hogy milyen attitűddel fordulunk a fiatalok felé. Érezniük kell azt, hogy elfogadjuk őket olyannak amilyenek, csak akkor tudunk velük együtt dolgozni, ha ők elfogadják a személyiünket. Ebben nagy segítség számunkra az, hogy a fiatalok többségével már Bicskén jó kapcsolatot alakítottunk ki, nem vagyunk számunkra idegenek. Képzésük során a magyar nyelv oktatására helyezük a legfőbb hangsúlyt, amelyet szaktantárgyi keretbe ágyazunk, így egyszerre tudunk foglalkozni a nyelvtanulással, és adott esetben a biológiával is. Sok éves tapasztalataink alapján állítjuk, hogy az első komoly sikerélményt meglepő módon a matematika hozza meg a fiatalok számára, egy helyesen kiszámolt terület, vagy kerület formájában. Idővel nagyjából azonos képességű tanulókból álló csoportokat szoktunk létrehozni, amelyben már egyéni fejlesztési tervek alapján, differenciáltan, az egyéni képességekhez és haladási tempóhoz igazítva történik a tanítás-tanulás folyamata, akár egyéni formában is. Sajnos, amikor a fiatalok bekerülnek a magyar közoktatás rendszerébe sok esetben tapasztalunk visszaesést a teljesítményben és motivációban is, hiszen a közoktatás rendszerében már nem fordítanak a fiatalokra ekkora figyelmet.” A kiskorúak pályázatának második eleme az **emberkereskedéssel kapcsolatos témakört** járja körbe, a harmadik pedig a **szabadidő hasznos eltöltésére**, a hospitalizáció és viktimizáció megelőzésére irányul. A különféle rekreációs progra-

P a 5. oldalon

P a 6. oldalról!

moknak az a célja, hogy elősegítse azt, hogy a fiatalok ne szűküljenek be egy hospitalizált menekülttudatba, valamint, hogy kimozduljanak abból a bizonytalan állapotból, amelyet a menekültügyi eljárás idegeket őrölő hosszú hónapjai okoznak. A pályázat keretében az első szabadidős program 2012. február 29-én az Alvin és a mókusok 3. című animációs mozifilm megtekintése volt. A film kapcsán a résztvevő fiatalok élménybeszámolójában közös elem volt az udvariassági formulák használata, amelyben odaadó hálával és jókívánságokkal fűszerezve köszönték meg Simor Anett

néninek, hogy közösen tölthettek el néhány önfelédő órát. Az egyik fiatal, Khan Jahanzeb, ezt mesélte a program kapcsán: *„Nem olyan rég jöttem Magyarországra, így Fóton kívül még sehol sem jártam. Nagyon jó volt beutazni Budapestre, kiszakadni egy kicsit a Gyermekközpontból. Ciki, nem ciki, életemben először utaztam metróra, láttam bevásárlóközpontot, és ültem be moziba. Kevesen voltak rajtunk kívül a moziban. Nem is baj, mert annyira nevtünk a filmen, hogy biztosan zavartunk volna másokat. Magyarul beszélő film volt, de így is értettem a történetet.”* Egy másik fiatal, Shinwari Rahatullah, így idézte fel élményeit: *„Én az iskolából mentem a Nyugatihoz, ahol találkoztam a többiekkel. A film borzasztóan vicces volt, még másnap is nevtünk azon, hogy a szereplő mókusokban felfedeztük néhány csoporttársunkat és gondozónkat is. Azt hiszem, a programról lemaradt fiúk nagyon irigyek voltak ránk, hogy mi ott lehettünk a moziban.”*

A második pályázat, amely **a státusszal rendelkező fiatalokra** irányul, májusban indul majd be. Ebben a programban is megtalálható a **nyelvi és tantárgyi oktatás**, azzal megspékelve, hogy a magyar közoktatás

rendszerébe lépve a fiatalok az iskolai problémáikat is magukkal viszik majd a foglalkozásokra. Ebben a projektben is kiemelt szerep jut **a szabadidőnek**, amelyhez **kulturális orientációs foglalkozások** is kapcsolódnak a hatékony integrációs folyamatok elősegítése érdekében. Ezekből a foglalkozásokból kiadvány is fog készülni három nyelven. A tervezett első szabadidős programok között a nyári táboroknak jut kiemelt szerep. A státusszal rendelkező fiataloknak szóló pályázat eleme még egy **szocializációs, önálló életkezdést segítő szolgáltatás** is, amely túlmutat a gyermekvédelmi utógondozás jelenségén. Ennek a szolgáltatásnak a jelentőségét a projekt koordinátora, Simor Anett ekképp összegezte: *„A migráns fiatalok esetében hiányoznak azok az alapok, amelyeket a magyar gyermekek a családjukban, illetve a gyermekvédelmi szakellátás keretében fokozatosan megtanulnak. Gondolok itt arra, hogy hogyan éljük a mindennapjainkat, mit érdemes vásárolni, hogyan kell beosztani a pénzünket, stb. Tapasztalataim szerint borzasztóan nagy a szakadék a magyar és migráns gyermekek ilyen jellegű praktikus tudása között, amely eleve ellehetetleníti az önálló életkezdést. Ez a probléma sok esetben újra visszasodorja a fiatalokat abba a „menekült szindrómába”, hogy a problémák megoldása helyett a menekülés útját választva to-*

vábbállnak egy másik országba. Nekiünk pedig az a célunk, hogy a fiatalok hazánkban maradjanak”. A program utolsó, de nem elhanyagolandó eleme a **fiatalok mentális és lelki egészségvédelmével** foglalkozik. A fent bemutatott programok tervezésében, lebonyolításában a Gyermekközpont minden dolgozója segíti egymást a vezetéstől kezdve a csoportban dolgozókon át, akár a technikai személyzetig, vagyis: Egy emberként állunk a program mögött!

- Szalai Zsuzsanna -

☺ Csodaverda kétszer

2012. január 24-én a Sport Tv SportVerda című autós műsorának résztvevője lehettem, amelynek másik főszereplője egy Nissan 370 Z típusú csodaverda volt. Örülök, hogy én lehettem az a szerencsés, aki beleülhetett ebbe a „pöpi” autócsodába, ráadásul személyes „sofőrömmé” Puhl Sándor bácsi szegődött. Még a sétakocsikázás előtt a forgatóstáb, valamint a műsorvezető, dr. Tordai István bácsi, lejöttek hozzám a csoportomba, hogy megnézzék hol és hogyan élek. Egy rövid ismerkedést követően a bácsikat felkísértem a Károlyi-kastélyhoz, ahol éppen egy kis focizásba kezdtem, amikor megláttam Puhl Sándor bácsit. A bemutatkozást követően kicsit passzolgtam Sanyi bácsival, akiről tudtam, hogy egy nagyon híres labdarúgó-játékvezető. Remélem, egyszer olyan híres focista leszek majd, mint amilyen híres játékvezető ő.

Sanyi bácsi egyébként elég jól focizik, mutatott cseleket, meg kaptam tőle jó tanácsokat is, hogy hogyan válhatok egyszer igazi focistává.

A gyönyörű Nissan sportkocsiba már szinte ismerősökként beszélgetve ültünk be. Én még sosem láttam olyan kocsit, amely nem a slusszkulcs elfordításával indul be, úgyhogy eléggé meglepődtem, amikor Sanyi bácsi a slusszkulcsot a váltó előtt egy kis „tartóba” helyezve, gombnyomással pöccentette be a kocsit. Nagyjából 10-15 percet kocsikáztam a „sofőrömmel” a Gyermekközpontban. A sebességet alig lehetett érezni a kocsiban, úgyhogy meg nem tudom mondani, hogy 15-el vagy 100-al mehettünk, de az biztos, hogy vagány hangja volt a kocsinak. Útközben persze beszélgettünk, Sanyi bácsi a terveim felől érdeklődött, és biztatott a kitartásra, én pedig a koci iránt érdeklődtem, amelynek az ára döbbenetesen sok, hihetetlen, de akár 15 millió forintba is kerülhet. Hát, egyelőre csak igen távoli álom, hogy valaha ilyen verdám legyen!

- Lovas Ádám -

2012. február 17-én ismételten forgatási napra érkezett a Gyermekközpontba az előző írásban már bemutatott műsor és műsorvezetője. Ezen a napon a kicsik helyett a nagyoknak - vagyis nekem - kedvezett a szerencse, hogy egy izgalmas napot töltsek el a stábbal egy igen exkluzív kocsiban a Hungaroringen. Mielőtt kimentünk volna a Hungaroringre, a stáb interjút készített velem, amelyben főként a továbbtanulás és a sportolás volt a téma. A továbbtanulás terén, ha minden jól megy, nyárra befejezem a villanyszerelő szakmát, azt követően pedig szeretnék leérettségizni. A sport terén a térd sérülésem

8.

miatt már csak visszafogottan focizom, de egyébként minden labdajátékban igyekszem jól teljesíteni. Az interjút követően a műsorvezető fuvarozott ki engem a Hungaroringre, ahol találkoztam Hajdu Attila válogatott labdarúgóval. Mellette ültem, amíg ő mérsékelt tempóban végighaladt az ügyességi pályán hibátlan teljesítménnyel, miközben én szóval tartottam. Érdeklődtem a kocsiról, amelyben ültünk, illetve a magánéletéről is, rólam szinte alig esett szó, mert annyi kérdésem volt. Az ügyességi pálya versenyén végül mi nyertünk, hiszen komoly egy másodperccel előztük meg azt a rivális csapatot, amelyben csoporttársam Szabó Edina és sofőrje, a műsorvezető úr ült. Nagyon jól éreztem magam, remélem máskor is lesz rá lehetőségem, hogy kipróbáljak még hasonlóan extra csodaverdákat!

- Hajdu István -

☺ Színházi látogatásaink

A Speciális Gyermekotthon 3-as csoportja **2012. február 12-én** délelőtt Bera Irén nevelő vezetésével indult útra az **Ady Endre Művelődési Központba**.

Kercsó Attila csoportvezető nevelő már a színházban várt minket, kezében a belépőjegyeinkkel. A gögös

királykisasszony című darab több, mint egy órán át tartott, és nagyon kellemes élményt nyújtott a csoport minden tagjának. Rengeteget nevetünk, így jó hangulatban hagytuk el a színházat. Hazafelé

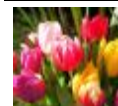
menet még a Burger Kinget is útba ejtettük. Egy hét sem telt el az első színházlátogatásunkat követően, de csoportunk ismét útnak indult. **2012. február 17-én** Attila bácsi vezetésével az **Újpesti Ifjúsági Sport és Szabadidő Központba** mentünk, hogy megnézzük a Pán Péter című színdarabot. Nem, nem Irén néni, hanem most Torma Zoltán gyermekfelügyelő várt bennünket. A darabban most sem kellett csalódnunk, nagyon humoros, szórakoztató, önfelédtkapcsolódást nyújtó volt. A darabot követően igen, most is benéztünk a Burger Kingbe. Ha lenne rá lehetőség, szeretnénk máskor is hasonló élményeket nyújtó programokon részt venni. Köszönjük a lehetőséget az intézmény vezetőségének és a csoportban dolgozó nevelőknek, hogy részesei lehettünk ezen kulturális programoknak.

- Takács Benjámin, Bera Irén -

☺ Mi, a Speci Csibész csoportja a 2012.03.14-17-ig tartó hosszú hétvégénk minden percét kihasználtuk. Elsőként **2012.03.14-én** a Károlyi-

P a 9. oldalon

Itt - Hon

▷ a 8. oldalról!

kastélytól induló **fáklyás menetbe** csatlakoztunk be, amely az 1848-49-es forradalom és szabadságharcról való megemlékezés egyik hagyománya itt Fótton. A menet a református temetőbe tartott, ahol posztumusz díszpolgárrá avatták Vállaji Sípos Pált, aki részese volt az 1848-49-es eseményeknek. Második programunk **03.15-én a Donnert Cirkusz** lebilincselő előadása volt. A legjobb az volt, hogy nemcsak néztük, hanem részesei is voltunk az előadásnak, hiszen Szalai Zoli mellett, Szűcs Zolit kétszer is a porondra „rángatták” a művészek. Szalai Zolinak a megivott egy pohár vizet a fülén varázsolták ki a bohócok. Szerintük jóval több víz folyt ki a fülén, mint ami a száján bement. Szűcs Zoli

székfoglalós játékot játszott igazi idióta zenére, valamint „tátogós” éneklésben is részt vett, az is elég vicces volt. Leginkább a későbbi szám tetszett nekünk, de

talán nem lódítunk nagyot azzal, ha eláruljuk, hogy az extra csinos kötél-táncosnő mozgatta meg leginkább a fantáziánkat. **03.17-én** egy napos pihenőt követően nekivágtunk a **Somlyó-hegységnek**. Az a helyzet, hogy mire felértünk a présházhoz, már nagyon elfáradtunk, pedig onnan kezdődött csak igazán az emelkedő a hegytetőre. Fent a pihenés mellett a körpanorámára koncentráltunk. Láttuk a mogyoródi Hungaroringet, sőt hallottuk is a motorok bögését. Fót nagyon jól látszott, de a Duna és a Megyeri-híd sem volt rossz látvány, sőt Veresegyházát is körbepaszttáztuk. Hazafelé egy kis Mogyoród felé tartó kanyarral jöttünk le. Hát arrafelé elképesztő paloták sorakoztak, és majd minden udvarban lovak szaladgáltak. Végül **03.18-án** tortával, gyertyával, tűzijátékkal megünnepeltük **Szűcs Zoli 17-dik születésnapját**, és ezzel ki is fűjt a hosszú hétvége.

– Szalai Zoltán, Szűcs Zoltán, Jármai Ferenc, Potári Lajos, Szabó Roland és Pozbai László –

☺ **2012. március 24-én** a káposztásmegyeri **Aquaworldben** volt szerencsénk ismét néhány önfeléd óráat ellubickolni Bíró Anita, Bíró Krisztián, Baranyi Csaba, Rózsa Gergely, Samu Márk és Gerhát Viktor társaságában. Nehézségek árán, de sikerült kísérőként Szalai Zsuzsannát is megnyernem, aki éppen egy esküvői ebédre tartott. Zsuzsi sminkjének és hajának megőrzése nagy szervezést kívánt a gyerekek részéről. Sajnos nem sikerült ezt maradéktalanul megoldanunk, hiszen a gyerekek felől érkező orkánerejű vízpermet folyamatosan útját övezte. Viktor az élményfürdőt öve-

ző ismeretlentől való félelem leküzdésére fókuszált. Ez egészen az öltözőkabinokig tartott. Összességében amennyire félt, annyira élvezte is a víz közegét. Anita első mozdulatával a habok közé vetette magát. Egyből alámerült, majd sikerült is feljönnie másfél év után **J.**

Csabi és Krisztián félelmek nélkül ismerkedtek a lecsúszás izgalmával. Márk nem hazudtolta meg magát, félelem- és veszélyérzet nélkül, a fuldoklás határait többször súrolva, egy pillanatra sem hagyott „lazításra” időt. A lazítást a hullámedence sekélyes vízpartján a „vízitorna” jelentette. Az izomterhelő torna levezetéseként a meleg vizes jakuzziban bugyogtunk. Gergőt lélegzetviasszafojtva várta a csapat a szivárvány csúszda aljában, bár a „szivárványból” elsőként a csúszógumi érkezett Gergő nélkül, őt valahol elnyelte a sötétség. Azóta is keressük **J.** A nagy kalandot mindenki túlélte, és Zsuzsi zilált külsővel, de időben odaért az esküvői ebédre.

– Kissné Szentmihályi Marian –

☺ Húsvét közeledtével **2012. április 4-én** vette kezdetét intézményünkben a "Nyusziláz". Kezdődött ez egy **kreatív játszóházzal** a Különleges Gyermekeketthonban. Ki-ki a maga kénye-kedve szerint készíthetett nyuszis, csibés, bárányos, tojásos, virágos és ki tudja még, hogy milyen díszítésű és technikájú húsvéti dísz tárgyakat. Csattogtak az ollók, suhogtak az ecsetek, repültek a szappanbuborékok, és gyorsváltásban egymás után érkeztek biciklivel, vagy anélkül a gyermekek. Beszédtémaként sorra csak az merült fel, hogy vajon mikor jön már a nyuszi. Csak

egyet kellett aludnunk, és **április 5-én** délelőtt már eleven óriás nyuszik ug-rándoztak, fickándoztak a **nyuszi simogatóban** az **Óriásnyúl Tenyésztők Fajtaklubjának** jóvoltából. Bob, Orfeusz és Hófe-hérke - a 3 hős vendég nyuszi - számára traumaként, a gyermekeknek életre szóló élményként összegezzük a nagy találkozás. A nyuszik hol kézben, hol ölben, hol menekülőben, vagy megbújva "vészelték" át az izgalmakat. Hogy teljes legyen a húsvéti előkészület, még ezen a napon (ismét) tiszteletüket tette nálunk a **gödöllői bábcsoport**, akikkel A szeretetre vágyó Süni című bábelőadáson keresztül elevenítettük fel Húsvét vallási hátterét.

– Szalai Zsuzsanna –

Nemecsek, Boka, Geréb, Weisz, Kolnay, Barabás, Csele, Csónakos, Áts Feri, Janó és a többiek... Ugye ismerősen csengő nevek? *Molnár Ferenc* 1907-ben vetette papírra *A Pál utcai fiúk* című regényét, amely hazánkban és a világ számos más pontján is az ifjúsági világirodalom egyik legelismertebb, és nem mellékesen legkedveltebb története, amelyet már többször is megfilmesítettek. Molnár Ferenc április 1-én, 60 éve hunyt el, emlékezzünk rá a fenti regényből származó idézettel:

„...elébe állt Geréb, széthúzta vigyorogva a száját, és kevélyes fejbőlintással ezt kérdezte tőle:

- Jó volt?

Nemecsek ráemelte nagy kék szemét, és felelt:

- Jó volt - mondta csöndesen, és hozzátette: - Jó volt, sokkal jobb volt, mint a parton állni, és kinevetni engem. Inkább újszendeig a vízben ülök nyakig, mint hogy összeszűrjem a levet a barátaim ellenségeivel. Én nem bánom, hogy a vízbe nyomtatok. A múltkor magamtól pottyantam a vízbe, akkor is láttalak a szigeten, az idegenek közt. De engem meghívhattok magatok közé, hízeleghettek nekem, adhattok ajándékot, amennyit csak akartok, semmi közöm hozzátok. És ha még egyszer a vízbe nyomtok, és ha még százszor és ezerszer a vízbe nyomtok, akkor is eljövök ide holnap is meg holnapután is! Majd csak megbújok valahol, ahol nem vesztek észre. Nem félek én egyikőtöktől sem. És ha eljöttök hozzánk a Pál utcába, elvenni a földünket, hát majd mi is ott leszünk! És meg fogom nektek mutatni, hogy ahol mi is tízen vagyunk, ott másképpen fognak veletek beszélni, mint ahogy én most itt beszélek. Könnyű volt velem elbánni! Aki erősebb, az győz. A Pásztorok ellopták a golyóimat a Múzeum-kertben, mert ők voltak az erősebbek! Most meg beledobtatok a vízbe, mert ti vagytok az erősebbek! Könnyű tíznek egy ellen! De én nem bánom. Engem meg is verhettek, ha úgy tetszik. Hiszen ha akartam volna, nem kellett volna a vízbe mennem. De én nem csaptam fel közétek. Inkább fojtsatok vízbe, és verjetek agyon, de én ugyan nem leszek áruló, mint valaki, aki ott áll, ni... ott...

Kinyújtotta a karját, és Gerébre mutatott, akinek most a torkán akadt a nevetés. A lámpa fénye ráesett a Nemecsek szép kis szőke fejére, víztől fényes ruhájára. Bátran, büszkén, tiszta szívvel nézett a Geréb szemébe, s Geréb ezt a nézést úgy érezte, mintha valami súly szállott volna a lelkére. Elkomolyodott, és lehorgaszította a fejét. És ebben a pillanatban úgy hallgatott mindenki, olyan nagy volt a csönd, mintha templomban lettek volna a fiúk, s tisztán lehetett hallani, amint a Nemecsek ruhájáról a kemény földre csöpögött a víz...”

Megláttalak

Megláttalak a sötét éjszakában,
Egymás kezét fogva.
Titokba zárva,
mi ketten egymásra várva.

- Bordás Erika -

Szívek szárnyán

Mikor meglátok egy pillangót,
Megvárom, míg rászáll egy virágra,
Onnan pedig tova, s el,
Mindig követem hova száll,
Talán én is szállok egyszer majd a szívek szárnyán.

- Bordás Csilla -

1990

Egész napra sütötték
s mindig egyfajta fánkot.

A jelmezt a padlásra vitték,
ahová a korcsolyát és a szánkót...

Színes pompában egymás mellett!
Majd kilépve néhány szót szoltam.

Emlékszem! A szivárványból éj lett
a farsangon,
mikor varázsló voltam...

- Lévai Sándor -

Az áttörő

Derűs kíváncsisággal méregetett...arcán féloldalas mosoly húzódott végig...fekete pólója, megfeszült izmos mellkasán...bársonyosan lágy hangjával, szinte simogatta-csendes magányba burkolódzott-törekeny termetemet...elmélyülten tanulmányoztam tenyerem barázdáinak mélységét...lelki tükreimet hűvös távolságtartással vettem feléje...majd szemügyre vettem a látványt, mely bevallom...ellenállhatatlanul vonzott...a lassan halványuló múlt kialvó parázsa, intenzív lánggal lobbant fel bennem, neve hallatára...a hirtelen rám törő emlékezés, elvágta a jelenben való létezést...korai még...de ideje már...vetekedtek bennem a szavak...megtiltottam magamnak az emlékezést...tenyere oly gyengéden simult bele az enyémbe...érintése felszabadított rabságomból...tüzes tekintetében elveszni véltem, s bevallom...egyre jobban féltem...melegség járta át fagyos szívemet...megérintette, féltve őrzött kincsemet...

- Bonca -

Elszakadás az Édentől

Édes álom volt... egészen belefeledkeztem... Íze kecses harcot vívott a mézzel, és puhasága a bársonnyal... Tökéletes lett volna....

Felriadtam... Felkelt mellőlem a Boldogság. A magány-fájdalom Köntösével betakart, madzagját masnira kötötte az államnál, majd gyengéd csókot lehelt arcomra, és elment. Szemében könny csillogott... Vagy csak odaképzelttem? Mosolygott...

Kövek nyomták a bordáimat, bőröm Dér-rózsás lett, szűrt minden tüskéjével. Szirmai közül méregzöld indák kúsztak ki, és fonódtak körém lassú táncot járva... Zuhantam a Seholba...

Töredezve keltem fel új alakommal... Éreztem, ahogy csontjaim összeformnak, bensőm alkalmazkodik a változásokhoz... Túl hamar éreztem magaménak... Túl hamar döbentem rá a komiszságra... Lezuhant elém a Köntös... Tündérzenével csalogatott maga felé... Hívogatott... csábított... Tudtam, hogy hazudik, mégis elindultam felé... Örömtáncot járt a Köntös, kacagása tovább csábított... Repült felém. Hirtelen lelassult Minden... A Köntös megváltozott... Valami jött mögöttem, lábaimra mázsás súlyt helyezett. Visszaállt az idő, s mielőtt a Köntös körém fonódhatott volna, már megint zuhantam. Fülemben füttyült a Szél, bőrömről lehasította az indákat. Megfosztott mindattól, mire vágytam, mit magamnak akartam... Nem az enyém lett volna?

Lebegtem... Karjaival átfont a Meleg. Dühöngött bennem az Újdonság gondolata.

Behunyt szemmel repültem a Kertben. Átadva magam a felismerésnek lassan körülnéztem. És ott állt, rendetlenül, mint ahogy hagytam. Hogy kerültem vissza? Miért? Hiszen meg sem érdemlem...

Rabságba estem... Mikor jössz vissza? Mondd, mikor magyarázod el, hogy itt a helyem? Csak jöjj... Csak siess... Én nem menekülhetek... Engem már az Éden birtokol...

- Rózsa Ágnes -

Morzsi kutya, a Katica, a Hangya, a Pillangó és a Teknős

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ház, egy kutyaház. Abban a kutyaházban élt egy kutya, úgy hívták, hogy Morzsi. Egyszer Morzsi megéhezett, így hát elindult a faluba. Amíg ment, mendegélt, egyszer csak egy rétre ért, majd meghallott egy puskalövést. Gyorsan lelapult ijedtében a földre, és halkán nyüszített félelmében. Csak akkor nézett fel újra, amikor zümmögést hallott.

- Szia! Én Morzsi vagyok, te ki vagy?

- Szia! Én Katica vagyok. Mi járatban vagy erre?

- Nagyon éhes vagyok, korog a gyomrom, gondoltam keresek egy csontot, amit elrághatok – válaszolta Morzsi.

- Gyere velem, én mutatok neked egy helyet a faluban, ahol csak csontot találsz – javasolta Katica. Amíg mentek, mendegéltek, egyszer csak megláttak egy pocsolót, amitől a kis Morzsi megijedt.

- Ne félj Morzsi, ez csak egy pocsoló – vigasztalta Katica.

- Mi az a pocsoló? – érdeklődött Morzsi.

- Sár és víz – válaszolta Katica. Morzsi megkönnyebbült. Amíg mentek, mendegéltek, találkoztak egy Hangyával, akivel összebarátkoztak, és aki ugyanazt a csontlelőhelyet javasolta, mint Katica. Most már hárman mentek, mendegéltek, mígnem találkoztak egy Pillangóval, aki szintén csatlakozott hozzájuk. Így már négyen mentek, mendegéltek, mindaddig, amíg találkoztak egy Teknőssel.

- Jó reggelt! Ti mi járatban vagytok erre? – kérdezte a Teknős.

- Morzsi kutyának csontot keresünk, mert szegény nagyon éhes – válaszolták mind a négyen.

- Morzsi kutya, mikor ettél utoljára? – kérdezte a Teknős.

- Volt már annak három napja is – válaszolta. Teknős gondolkodni kezdett, hogy honnan lehetne csontot szerezni. Addig gondolkodott, mígnem eszébe jutott valami.

- Te voltál már a faluban, a kutyaboltban Morzsi? – kérdezte Teknős.

- Még nem, de oda tartunk mindnyájan, gyere te is velünk – válaszolta Morzsi. A kutyabolt azonban zárva volt. Szegény Morzsi kutya egész este csak sírt, mert már nagyon-nagyon éhes volt. A bolt csak másnap reggel nyitott újra ki. Morzsi ezt látva örömben ugatni kezdett és olyan meghatóan nézte a kutyaboltost, hogy az adott neki három csontot is. Ennek Morzsi nagyon megörült, megmutatta barátainak és együtt örültek, hogy végre lett Morzsinak csontja. És boldogan éltek, míg meg nem haltak.

- Baranyi Csaba -

Olvass figyelmesen!

Az alábbiakban az **Itt - Hon** kezdetben lévő számával kapcsolatban válaszolhatsz néhány kérdésre. Amennyiben figyelmesen olvastad a folyóiratot, a kérdésekre is helyesen válaszolsz, és a válaszokat beküldöd /vagy behozod/ a szerkesztőség címére, pénzjutalomban részesülhetsz. A válaszok leadásának határideje: **2012. július 01.**

1. Mikor volt a Víz világnapja?
2. Hány alkalommal ünnepelte eddig Faisel a születésnapját?
3. Ki a Speciális Gyermekotthon vezetője?
4. Milyen állatok élnek a Simi-Zoo-ban?
5. Kik számára lett felújítva a régi Egészségház?
6. Hány pályázatot nyújtott be a Gyermekközpont az Európai Menekültügyi Alaphoz?
7. Hány programot szervezett magának a március 14-17-ig tartó hosszú hétvégén a Csibész csoport?
8. Kik ülhettek be a Sport Tv SportVerda című műsorának keretében egy-egy csodaverdába?
9. Ki írta A Pál utcai fiúk című ifjúsági regényt?
10. Hány főszereplője van Baranyi Csaba meséjének?

Itt - Hon

Kiadja a főtí Károlyi István Gyermekközpont

Felelős kiadó: Czikó Benjámin igazgató

Főszerkesztő: Szalai Zsuzsanna nevelő

A szerkesztői munkát segíti: Losné dr. Tímár Erika igazgatóhelyettes

Számunk szerzői:

Baranyi Csaba diák, Bera Irén nevelő, Bonca gyermekfelügyelő, Bordás Csilla diák, Bordás Erika diák, Faisel Mohammad Hassan diák, Hajdu István diák, Jármái Ferenc diák, Kissné Szentmihályi Marian fejlesztő pedagógus, Lévai Sándor külső munkatárs, Lovas Ádám diák, Molnár Ferenc író, Molnár Márta tanár, Móra Ferenc író, Potári Lajos diák, Pozbai László nevelő, Rózsa Ágnes diák, Szabó Enikő pszichológus, Szabó Roland diák, Szalai Zoltán diák, Szalai Zsuzsanna nevelő, Szűcs Zoltán diák, Takács Benjámin diák, Vámosiné Érckövi Mária fejlesztő pedagógus.

Külső segítők: Horváth Bernadett (olvasószerkesztés), Károlyfiné Miklós Aranka titkárnő (konzultáció, tördelés)

Technikai szerkesztő: Novák Csaba

Szerkesztőség címe: 2153 Fót, Vörösmarty tér 2., Ifjúsági Klub

Nyomdai munkák: Wendl és Társa Kft.

A Szerkesztőség a megjelent írások tartalmáért és minőségéért felelősséget nem vállal, a felelősség a szerzőket terheli.

